

prima instanță: I. Barbacaru
(Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani)
instanța de apel: N. Budăi, I. Muruianu, V. Efros
(Curtea de Apel Chișinău)

dosarul nr. 2ra-465/18

ÎNCHEIERE

21 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Mariana Pitic
Iurie Bejenaru

examinînd chestiunea admisibilității recursului declarat de Sagaidac Andrei,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Sagaidac Andrei
împotriva Tatiane Sagaidac cu privire la modificarea cuantumului pensiei de
întreținere a copilului minor,

împotriva deciziei din 27 iulie 2017 a Curții de Apel Chișinău prin care a fost
respins apelul declarat de Sagaidac Andrei și menținută hotărîrea din 15 mai 2017 a
Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani),

c o n s t a ț ă:

La 04 mai 2016 Sagaidac Andrei a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Tatiane Sagaidac cu privire la modificarea cuantumului pensiei de
întreținere a copilului minor.

În motivarea acțiunii a indicat că la 23.09.2008 Judecătoria Dubăsari a emis
titlul executoriu nr.2-244/08 prin care s-a dispus încasarea de la Sagaidac Andrei în
beneficiul Tatiane Sagaidac a pensiei de întreținere a copilului minor yyyyy în
mărime de 1/4 cotă parte din toate veniturile, începînd cu data de 13.08.2008 până
la atingerea majoratului.

Astfel, începînd cu luna decembrie 2008 documentul executoriu se executa
lunar prin reținerile efectuate din salariul cu acumularea sumelor pe contul
creditorului Sagaidac Tatiana, iar dovada acestui fapt constituie certificatul eliberat
de BC „Eximbank” SA din 21.04.2016.

A mai menționat reclamantul că ulterior, în 2009 s-a recăsătorit, iar din
căsătorie au rezultat copiii xxxxxx și zzzzz.

Reclamantul a invocat că deși avea la întreținere 3 copii, dînsul continua să
achite pensia alimentară în cuantum de 1/4 cotă parte din salariu, deoarece la acel
moment își putea permite să întrețină 3 copii din salariul plătit de angajatorul BC
„Eximbank” SA.

A menționat că la 21.02.2013 a încheiat cu BC „Eximbank” SA contractele
de credit nr.5073 și nr.5074, în temeiul cărora a beneficiat de un împrumut în

mărime de 1 439 000 lei pentru procurarea apartamentului și pentru lucrări de reparație.

La 05.04.2016 s-a adresat cu cerere către angajatorul BC „Eximbank” SA prin care a solicitat acordarea concediului neplătit pentru îngrijirea copiilor minori în vârstă de 3 și 6 ani, începând cu 22.04.2016 pînă la 20.04.2019. Conform extrasului din ordinul nr.167-P din 14.04.2016 i s-a acordat concediu pentru îngrijirea copiilor pentru perioada 22.04.2016 – 20.04.2019. Astfel, întrucît situația financiară la data depunerii prezentei cereri s-a înrăutățit considerabil pe motiv că se află în concediu neplătit pentru îngrijirea copiilor, este în dificultate de a-și onora toate obligațiile, atît a celor formate în baza contractelor de credit, cît și de întreținere a copiilor, solicitînd modificarea cuantumului pensiei de întreținere a copilului minor yyyyy.

Prin hotărîrea din 15 mai 2017 a Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) acțiunea a fost respinsă.

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, Sagaidac Andrei a depus cerere de apel, solicitînd casarea acesteia și emiterea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 27 iulie 2017 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Sagaidac Andrei și menținută hotărîrea primei instanțe.

La 02 octombrie 2017 Sagaidac Andrei a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd casarea hotărîrilor judecătorești și emiterea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat aplicarea eronată a normelor de drept material.

A menționat că deși prin hotărîrea Judecătoriei Dubăsari a fost stabilită pensia de întreținere a copilului minor yyyyy în mărime de $\frac{1}{4}$ cotă-parte din salariu și/sau alte venituri, trebuie avute în vedere și circumstanțele referitoare la starea materială a părintelui. Deci, în situația în care apare o schimbare în ceea ce privește mijloacele celui ce prestează întreținerea, instanța de judecată, în dependență de împrejurări, poate micșora pensia de întreținere. În opinia recurentului, instanța urma să stabilească cuantumul prevăzut de lege $\frac{1}{6}$ cotă-parte.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul denotă că Curtea de Apel a expediat în adresa recurentului copia deciziei integrale, însă la materialele dosarului nu se regăsește dovada recepționării acesteia, din care considerente recursul declarat la data de 02 octombrie 2017 se consideră a fi depus în termen.

Examinînd temeiurile recursului declarat de Sagaidac Andrei în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Sagaidac Andrei nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza

Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Sagaidac Andrei.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului Civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Sagaidac Andrei se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru